

19 Απριλίου, 1994

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΣΟΥΠΟΥΡΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5876).

Ποινή — Οδήγηση μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφαλιστήριο υπέρ τρίτου, κατά παράβαση των άρθρων 2 και 3 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια Υπέρ Τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333 και Νόμων 7/60 και 158/87 — Λευκό ποινικό μητρώο — Το μοτοποδήλατο ανήκε σε φίλο του εφεσείοντα και το οδήγησε με την 5 άδειά του χωρίς να ελέγξει αν υπήρχε η απαραίτητη ασφαλιστική κάλυψη — Άμεση ομολογία — Ανάγκη για οδήγηση μοτοποδηλάτου για μετάβαση στο Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο από το σπίτι του εφεσείοντα στο Γέρι — Στέρξη του δικαιώματος κατοχής ή απόκτησης αδειάς οδηγού για περίοδο 8 μηνών — Επικυρώθηκε από το Εφετείο παρά την ύπαρξη των ελαφροντικών και της 10 επιβολής της ίδιας ποινής στο φίλο του ο οποίος δεν είχε τα ίδια ελαφροντικά.

Ποινή — Επιμέτρηση — Αποτελεί έργο του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Το Εφετείο επεμβαίνει αν η ποινή είναι αποτέλεσμα σφάλματος 15 αρχής ή αν είναι έιδηλα υπερβολική.

Τα γεγονότα της υπόθεσης προκύπτουν από όσα αναφέρονται πιο πάνω.

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Μιχαλάκη Σου- 20 πουρή ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 9 Φεβρουαρίου, 1994 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 28716/93) στην κατηγορία οδήγησης μηχανοκινήτου οχήματος χωρίς ασφαλιστήριο υπέρ τρίτου κατά παράβαση των άρθρων 2 και 3 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια Υπέρ Τρίτου) Νόμου, Κεφ. 333 και καταδικάστηκε από τον Μεττούρη, Ε.Δ. σε £25.- 25

πρόστιμο και στέρηση του δικαιώματος να κατέχει ή να αποκτήσει άδεια οδηγού για περίοδο οχτώ μηνών.

Γ. Γιάλλουρος, για τον εφεσείοντα.

5 Α. Δημητριάδου (Δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας,
για την εφεσίβλητη.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο αδελφός Δικαστής Γ. Κωνσταντινίδης.

10 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Το πρωτόδικο Δικαστήριο επέβαλε στον εφεσείοντα ποινή προστίμου £25 και στέρηση του δικαιώματος του να κατέχει ή να αποκτήσει άδεια οδηγού για περίοδο οχτώ μηνών, για το αδίκημα της οδήγησης μηχανοκινήτου οχήματος, χωρίς ασφαλιστήριο υπέρ τρίτου, κατά παράβαση των άρθρων 2 και 3 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων (Ασφάλεια Υπέρ Τρίτου) 15 Νόμου, Κεφ. 333 και Νόμων 7/60 και 158/87.

20 Το παράπονο του εφεσείοντα αναφέρεται στο μέρος της ποινής με το οποίο του στέρηθηκε το δικαίωμα να κατέχει ή να αποκτήσει άδεια οδηγού. Εισηγείται πως υπήρχαν περιθώρια, αν όχι για αποφυγή επιβολής τέτοιας ποινής, τουλάχιστον για περιορισμό της έκτασής της.

25 Το μοτοποδήλατο ανήκε σε φίλο του και με την άδειά του το οδήγησε χωρίς να ελέγξει αν καλυπτόταν από ασφαλιστήριο. Είχε λευκό ποινικό μητρώο, ομολόγησε ενοχή αμέσως, δε δημιουργήθηκε οποιοσδήποτε κίνδυνος από την οδήγηση του μοτοποδηλάτου και το κυριότερο, 30 χρειαζόταν να οδηγεί μοτοποδήλατο για να μπορεί να μεταβαίνει από το σπίτι του στο Γέρι στο Ανώτερο Τεχνολογικό Ινστιτούτο στο οποίο φοιτά και στο εργαστήριο ηλεκτρολογίας στην Παλλουριώτισσα, στο οποίο έκαμνε πρακτική εξάσκηση.

Κατά την εισήγησή του ενδεικτικό του σφάλματος του Δικαστηρίου κατά την αξιολόγηση των ελαφρυντικών είναι και το γεγονός ότι επέβαλε την ίδια ποινή και στο

φύλο του που του επέτρεψε να οδηγήσει το μοτοποδήλατο, παρά το ότι εκείνος δεν είχε τα ίδια ελαφρυντικά ή τους ίδιους ειδικούς λόγους.

Αφού μελετήσαμε τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν εκ μέρους του εφεσείοντα, καταλήξαμε πως η έφεση πρέπει να απορριφθεί και πως δε δικαιολογείται να ακούσουμε επιχειρηματολογία εκ μέρους των εφεσιβλήτων. 5

Το Πρωτόδικο Δικαστήριο καθοδηγήθηκε ορθά όταν έκρινε ενδεδειγμένη την επιβολή της ποινής που επέβαλε, ενόψει της σοβαρότητας του παραπτώματος, όπως αυτή 10 προσδιορίζεται από το μέγεθος των κινδύνων που συνεπάγεται η διάπραξή του.

Αποτελεί κατ' εξοχήν έργο του πρωτόδικου Δικαστηρίου η επιμέτρηση της ποινής. Το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει όχι όταν απλώς κρίνει ότι ενδεχομένως η 15 ποινή θα μπορούσε να είναι επιεικέστερη, αλλά όταν καταφάνεται ότι ήταν το αποτέλεσμα σφάλματος αρχής ή όταν είναι έκδηλα υπερβολική.

Από την εξέταση των στοιχείων που υπάρχουν δεν διακρίνουμε οτιδήποτε από τα δύο, ούτε και έχουμε ικανοποιηθεί ότι ο συσχετισμός των δύο περιπτώσεων, εκείνης του εφεσείοντα και εκείνης του τότε συγκατηγορουμένου του, θα έπρεπε οπωσδήποτε να οδηγήσει σε επιβολή επιεικέστερης ποινής στον εφεσείοντα. 20

Η έφεση απορρίπτεται.